Ordo questionuz di

ui Bonauenture in primũ librũ sententiaꝝ·

Prologus·

Utrũ de⁹ sit subiectũ hui⁹ libri q·j·
Utrũ cã formalis siue mod⁹ agẽdi hui⁹ libri sit
pscrutatori⁹ siue inq̃sitiu⁹ secretoꝝ q·ij·
U· cã final hui⁹ libri sit fuelare absc̃dita q·iij
Utrũ mgr̃ petrus lombard⁹ pariensis ep̃us sit
causa efficiens hui⁹ libri· q·iiij·

DI· I

U·vti p eẽntiã sit act⁹ volũtat; vel rõis q·j·a·
Utrũ omni creato ꝓtingat vti q·ij·b
Utrũ solo bono creato sit vtendũ· q·iij·c
U·frui p eẽntiã sit act⁹ volũtat; vl aliaꝝ viriũ·
Utrũ deo sit fruendũ q·j·e (q·j·d
U·solo deo siue bono ĩ creato sit fruendũ·q·ij·f

DI· II

Utrũ in deo sit ponere essentie siue nature vni
tatem q·j·a·
U·sit ponere in deo psonaꝝ pluralitatẽ q·ij·b
U·in diuis psonis sit ponere infirmitatẽ·q·iij·c
U·in diuis psonis sit ponere trinitatẽ· q·iiij·d·

DI· III

Utrũ de⁹ sit cognoscibilis a creatura q·j·a·
U·de⁹ sit cognoscibilis p creaturas q·ij·b
Utrũ cognitio p creaturas sit homis q̃tum ad
omnem statum q·iij·c
U·p creaturas possit cognosci psonaꝝ pl'alitas·
U·i his trib⁹·s·mẽoria·itelligẽtia ⁊ vo=(q·iiij·d
lũtate attendat rõ imaginis q·j·d
Utrũ attendat imago in eis p compatõez ipsa=
rum ad deum q·ij·e·
U·iste potẽtie aie sint idẽ ĩ eẽntia cũ aia· q·iij·f·
U·imago attendat in istis vt in potẽtijs·aut ĩ=
habitib⁹·aut in potentijs simul ⁊ habitib⁹· an
in substantia ⁊ habitibus q·j·g·
Utrũ ista ꝓueniẽter cõpent adinuicẽ fm rõem
ordinis·eq̃litatis·⁊ psubalitatis q·ij·h·
U·hec trinitas imaginis·scz mentis·noticie·et
amoris·ducat nẽcio ĩ cognitõez trinitat; q·iij·i

DI· IIII

U·h locutio sit ꝓcedẽda de⁹ genuit deũ ·q·j·a
Utrũ vnitas eẽntie admittat hanc deus genu=
it alium deũ q·ij·b
U·h nomẽ de⁹ grãmatice significet pluralẽ nu
mer·siue an possit ꝓgrue dici plures dij·q·iij·c
U·h nomẽ ds ꝺ se suponat psonã vl naturam·
DI· V (q·iiij·d·
Utrũ suba vel essentia generet q·j·a·
U·de suba pris generet aliq̃s·vt fili⁹ q·ij·b·
Utrũ suba siue eẽntia generet· q·j·c·
U·suba p generationẽ cõmunicet q·ij·d·

DI· VI

U·gñatio filij sit fm ꝓdltõz nẽcitatis q·j·a
Utrũ gñatio filij sit fm rõem volũtatis· q·ij·b·
U·gñatio filij a pre sit fm rõz exẽplaritat; q·iij·c

DI· VII

U·posse gñare ĩ diuis dicat q̃dvl'ad aliq̃d·q·j·a
Utrũ potẽtia generãdi sit in filio q·ij·b
U·posse gñare ⁊ creare sit vnicũ posse· q·iij·c
U·posse gñari ⁊ posse creari sit posse vniuocũ·

DI· VIII q·iiij·d

Utrũ veritas sit ꝓprietas diuiui esse q·j·a·
U·h ꝓprietas ꝓueniat deo in sũmo·i·vtꝝ diui=
nũ eẽ sit adꝺ vezꝝ q̃ fi possit cogitari ũ eẽ·q·ij·b
Utrũ imutabilitas sit in deo q·j·c
U·imutabilitas sit diuie eẽntie ꝓpetas· q·ij·d·
Utrũ in deo sit sũma simplicitas q·j·e·
Utꝝ simplicitas sit dei ꝓprietas q·ij·f·
U·aia rõnal sit ĩ toto corpe ita q̃ ĩ q̃libz part e·
Utꝝ de⁹ sit in aliquo determiato gñe= (q·iij·g
DI· IX (q·iiij·h

U·in diuinis sit ponẽda generatio· q·j·a·
U·gñatio ĩ diuis sit psonaꝝ distictiua q·ij·b·
Utrũ diuina generatio sit eterna q·iij·c·
Utrũ generatio filij sit terminata q·iij·d·

DI· X

Utrũ in diuinis sit necesse ponere psonã ꝓcedẽ
tem p modũ libertatis q·j·a·
U·in diuinis sit necesse ponere psonã ꝓcedẽn=
tem p modũ amoris siue charitatis q·ij·b·
Utrũ sit necesse ponere tertiã psonã ꝓcedentẽ
p modũ mutue charitatis· q·iij·c·
U·amor siue charitas sit ꝓpriũ spũsscti q·j·c
U·spũsscti ꝓpe sit nex⁹ vl vnitas ãboꝝ·q·ij·d
Utrũ spũsscti ꝓprie sit spũs q·iij·e·

DI· XI

Utrũ spũsscti ꝓcedat a pre ⁊ filio q·j·a·
Utrũ spũsscti ꝓcedat a pre ⁊ filio in q̃tũ sunt
vnũ: aut inquantũ differentes q·ij·b

DI· XII

U·spũsscti ꝑus ꝓcedat a pre q̃ a filio· q·j·a·
U·pleni⁹ ꝓcedat a pre q̃ a filio q·ij·b
U·spũsscti ꝓcedat a pre mediãte filio·q·iij·c·
U·gñatio filij prior sit fm rõem intelligendi p
cessione spũssancti vel ecõuerso q·iij·d·

DI· XIII

Utrũ in diuinis sit ponere ꝓcessionẽ q·j·a·
U·ꝓcessio spũsscti sit generatio q·ij·b
U·ꝓcessio spũsscti faliter differat a generatõe
filij an solũ fm rõem intelligendi q·iij·c·
Utꝝ spũsscti debeat dici ingenit⁹· q·iiij·d·

DI· XIIII

Utrũ ponẽda sit ꝓcessio tpalis spũsscti q·j·a
U·ꝓcessio tpalis ponat ĩ nũerũ cũ eĩns·q·ij·b·
U·spũsscti dek in ꝓpria psona hoibus·an tũ
dicat ideo dari quia dat ei⁹ effect⁹ q·j·c·
U·spũsscti dek ab aliq̃ viro sancto q·ij·d

DI· XV

Utrum missio sit in diuinis q·j·a
U·missio in diuis sit ex tpe tm̃·an etiã ab eto·
Cui⁹ sit missio vt missi q·iij·c (q·ij·b·
Cui⁹ sit missio vt mittentis q·iiij·d·
Utr hec missio sit fm dona gre gratũ facientis
vel gratie gratisdate q·j·e
U·fm eadẽ dona gre dicat mitti filiꝰ ⁊ spũsscũs
Utrũ missio filij ⁊ spũsscti sit fm eadem (q·ij·f·
dona gre augmentata· q·iij·g·

DI· XVI

U·visibilis missio nõ sit aliud q̃ apparitio exteri
or· q·j·a
U·ad aliq̃d sit vtilis missio visibilis q·ij·b·
Quibus modis sit missio visibilis q·iij·c

DI· XVII

Utrũ pter donũ charitatis increate sit ponere
donũ charitatis create·i· vtrũ charitas q̃ dili-
gimus deũ sit spũsanctus q·j·a
Utrũ charitas sit amabilis ex charitate·q·ij·b·
Utrũ charitas sit certitudinaliter cognoscibil
ab habente q·iij·c
U·charitas sit cognoscibil a nõ hãte· q·iiij·d
U·charitas possit augeri fm subam q·j·c
De mõ augmẽti ipius charitatis q·ij·f·
Utrũ charitas possit diminui q·iij·g·
Utrũ charitas habeat statum vel terminũ vl
tra quem nõ possit augeri q·iiij·h

DI· XVIII

U·spũsscũs sit donũ q̃ omia alia dona donãt·
U·spũsscũs sit donũ ab eterno vel (q·j·a
ex tempore q·ij·b
U·pueniẽtꝰ dicat ꝺ spũsctõ donũ q̃ datũ·q·iij c
U·donũ ppe pueniat spũsctõ· q·iiij·d
Utrũ donabilitas siue donũ sit ppetas distincti-
ua psone spũsancti q·v·e·
U·rõe donabilitatis dicat spũsscũs nt q·vj.f

DI· XIX

Utrũ i diuinis sit ponere equalitatẽ q·j·a·
Utrũ in diuinis sit sũma equalitas· q·ij·b·
U·i diuinis sit eq̃litas cũ puersiõe q·iij·c·
U·i diuinis sit eq̃litas cũ circũincessiõe·q·iiij·d
U·in diuinis sit ponere totũ integrale q·j·e
U·in diuinis sit ponere totũ vniuersale q·ij·f·
U·i diuis psonis sit ponere pncipiũ mãle·q·iij g
U·i diuis psonis sit ponere dr̃iam fm numerũ·
DI· XX (q·iiij·h·
Utrũ in diuinis sit ponere potentie adequatio
nem q̃tũ ad numerũ possibiliũ q·j·a·
Utrũ in diuinis sit eq̃litas q̃tũ ad intensionem
potentie q·ij·b
Utrũ in diuinis sit ponendus ordo q··c·
Utrũ in diuinis sit ordo nature q·ij·d

DI· XXI

U·dictio exclusiua ve addat termino subali vt
huic termio deꝰ a parte subiecti· ·q·j·a·
Utrũ dictio exclusiua vere possit addi termio
subali a parte ꝑdicati q·ij·b
U·dictõ exclusiua ve addat termio psonali re
spectu ꝑdicati ppij·i· vtr̃ h sit ya solꝰ pr ẽ pr·
U·dictõ exclusiua ve addat termio p (q·j·c·
sonali respectu ꝑdicati cõmunis vt vere dicat
solus pater est deus· q·ij·d·

DI XXII

Utrum deus sit nominabilis q·j·a·
U·deꝰ hẽat vnũ solũ nomen an plura q·ij·b·
Utrũ oia noia diuina dicant trãslatiue an etiã
quedam dicant ppie q·iij·c
U·oia noia dicta ꝺ deo dicãt fm subam·q·iiij·d·

DI· XXIII

U·ad diuia debuit trãsferri nomẽ psone ·q·j·a
Utrũ nomẽ substãtie dici debeat in diuinis vl
etiã subsistentie· q·ij·b·
U·nomẽ essentie dici debeat i diuinis ·q·iij·c
U·i diuis numeret h nomẽ suba q·j·d·
U·i diuis nũeret h nomẽ ẽtia· q·ij·e
U·catholice possumꝰ dicere plres deos· q·iij·f

D· XXIIII

Utrũ hoc nomen vnus dicat positiue vel priua-
tiue in diuinis q·j·a·
U·vnꝰ dicat fm subam an fm relationẽ·q·ij·b·
U·noia pure nũeralia vt duo et tres tẽ dicant
positiue aut priuatiue in diuinis q·j·c·
Utrũ ꝑdicta nomia dicant in diuinis fm subam
aut fm relationẽ· q·ij·d·
Utrũ hmõi noia importent vnitatẽ· q·j·e
Utrũ illa vnitas quã importat h nomẽ trinitas
vel trinus sit vnitas suppositi vl ẽtie q·ij·f

DI· XXV

Utrũ h nomẽ psona dicat fm subam·an fm re-
lationem q·j·a·
De hoc noie psona quid sit fm diffinitõem·id ẽ
vtrũ ista diffinitio pueniat diuine psone·perso
na ẽ rationalis nature in diuidua suba· q·ij·b·
U·h nomẽ psona sit ve cõe psonis ĩcreatis·q·j·c
Utrũ hoc nomẽ psona sit cõmune vniuocũ cre
atis ⁊ increatis psonis q·ij·d

DI· XXVI

U·i diuis sit ponere, ppetates pionax q·i·a·
Utrũ ille, pprietates sint relationes q·ij·b
U·actꝰ hmõi ppetatũ sit hypostases distingue-
re: aut distinctas ostendere q·iij·c
U·hmõi ppetates sint finite vel infinite q̃tus
ad nũerũ·q·iiij·d·Et idideĩ Re·q pueuit vis
fieri inter h tria noia·ppetas·relatio ⁊ notio·

DI· XXVII

U·esse pfem ⁊ generare sit vna notio q·j·a·
Que istax sit, rõ itelligẽdi alterã·i·vtr̃ hypoſta
sis pfis siue pater ideo generet qꝰ pfẽ·vl vtr̃
ideo sit pater·qꝰ generat q·ij·b
Utrũ pringat pprietates abstrahi q·iij·c·

Utrũ pctm̃ sit ꝓtrarie de notionibus siue ꝓprie
tatibus opinari q·iiij·d·
U·vbũ dicat eẽntialit vl notionaliter· q·j·e
U·vbũ eternũ cõnotet aliqd ex pte create·q·ij·f·
De comparatione verbi ad essentiã·ꝛ cũ filius sit
verbũ ꝛ sapientia·querit qõ istoꝝ sit prius fm
ratõem intelligẽdi q·iij·g
U·B nomẽ vbũ õbuit trãsferri ad diuia·q·iiij·h

DI·XXVIII

Utrũ hoc nomẽ ingenit⁹ siue innascibilis dica-
tur fm relatõem·aut fm subam q·j·a·
Utrũ dicat eandẽ relatiõem supposito q dicat
relationẽ quã hoc nomẽ pater q·ij·b
Utrũ innascibilitas sit ꝓprietas siue relatio p-
sone patris an paternitas q·iij·c
U·ꝓcessibilitas sit notio pris sic innascibilitas
DI·XXIX (q·iiij·d
U·B nomẽ pncipiũ accipiat nationaliter an p-
sonaliter· supposito q accipiat eẽntialit q·j·a
U·hoc nomẽ pncipiũ cũ accipiat eẽntialit ꝛ no-
tionaliter an dicat vniuoce vl equoce q·ij·b·
U·pr ꝛ fili⁹ possint dici vnũ pncipiũ·ss· q·j·c·
U·iste sint ꝓcedẽte pr ꝛ filius sunt vn⁹ spirator
vel sunt vnũ pncipiũ spũssancti q·ij·d·

DI· XXX

Utrũ aliquid dicat de deo ex tpe q·j·a·
U·q̃ dicũt ꝑ ꝑo dicant ex tempe· p se vl p accũs·
U·ea q̃ sic dicant de deo ex tpe·dicant (q·ij·b·
fm subam aut fm relatõem q·iiij·c

DI· XXXI

Utrũ hec noia similis ꝛ equalis dicant fm posi
tionẽ an fm priuatõem q·j·a
U·noia pdicta dicãt fm subaz an fm relationẽ
Utrũ pdicta noia dicãt mutuã relatio (q·ij·b
nẽ fm quã pr filio: ꝛ filius pri sit eqlis· q·iij·c·
U·imago dicat in diuis fm subaz an fm relati-
onem· q·j·d·
Utrum imago sit ꝓprium filij q·ij·e·
Utrũ eternitas appropriet patri·spẽs imagini
et vsus muneri q·iij·f·
Utrũ de⁹ possit dici esse vnũ cũ creatura· q·j·g
U·vna creata possit dici vnũ cuz alia creatura·
De rõne appropriatõis triũ nominũ (q·ij.h·
predictorum q·iij·i

DI· XXXII

Utrum ista locutio sit admitenda pr ꝛ filius di
ligunt se spũsancto q·j·a
In qua habitudine cõstruat ille ablatiu⁹ cũ sic
dicit pr ꝛ filius diligũt se spũsancto q·ij·b
Utrũ hec locutio sit admittenda·pater est sapi
ens·sapientia genita q·j·c·
Utrũ hec locutio sit admittenda pater ẽ potẽs
potẽtia quã genuit siue virtute q·ij·d

DI· XXXIII

Utrũ ꝓprietas sit psona q·j·a
Utrũ ꝓprietas sit essentia q·ij·b·
U·vna notio siue ꝓpetas vni⁹ psone pdicet de
U·eadẽ ꝓpetas siue notio pdicet (alia·q·iij·c
de se denominatiue q·iiij·d

DI· XXXIIII

Utrũ in diuinis sit ponere additõem q·j·a·
Utrũ in diuinis sit ponere pdicatõem q·ij·b
U·in diuinis sit ponere appropriatõez q·iij·c·
U·in diuinis sit ponere translatõem q·iiij·d·

DI· XXXV

Utrũ in deo sit ponere ydeas q·j·a
U·sit ponere plalitatẽ in ydeis fm rem q·ij·b
U·in ydeis sit plalitas fm rõem q·iij·c·
Utrũ ydee plurificent p comparõnez ad ydea-
ta fm multitudinẽ ydeatoꝝ· q·iiij·d·
Utrũ in deo sit ponere multitudinẽ ydeaꝝ fm
numerũ finitũ vel infinitum q·v·e·

DI· XXXVI

Utrũ res fuerint in deo ab eterno q·j·a·
U·res sint in deo rõe essentie vel psone·q·ij·b·
U·omia q̃ sunt in deo sint ĩ ipo vita q·j·c·
U·res sint ĩ deo veri⁹ q̃ ĩ vnũ so siue ĩ ꝓpo gñe
Utrum mala sint in deo q·j·e (q·ij·d
Utrũ impfecta fm q hmõi sint in deo q·ij·f·

DI· XXXVII

U·eẽ ꝓueniat de o·ita q sit ĩ oib⁹ reb⁹· q·j·a·
U·de⁹ sit vbiq localit·i·ĩ oib⁹ locis q·ij·b
Utrũ esse vbiq ꝓueniat soli deo q·j·c·
U·eẽ vbiq ꝓueniat deo sp siue ab eno q·ij·d
U·ds sit ĩ oib⁹ reb⁹ eqlit siue vniformit ·q·j·e
Quib⁹ modis ꝛ qliter sit deus in reb⁹. q·ij·f·
Utrũ de⁹ sit localis intra locum q·j·g·
Utrũ de⁹ sit mutabilis ꝑ loco ad locuz q·ij·h·
Utrum deus sit ab omni loco sepabilis vl extra
omnem locum q·iij·i·
U·angel⁹ possit moueri localit sine corpe·q·j·k
U·angel⁹ moueat p mediũ vel non q·ij·l·
Utrũ spũs angelic⁹ ptrãseat mediũ motu subi
to vel successiuo q·iij·m·

DI· XXXVIII

U·pscientia diuina sit causa rerum q·j·a·
Utrũ pscietia diuina sit cãta a rebus q·ij·b·
U.diuia pscia ponat necitatẽ circa pscitũ· q·j·c
Utrũ diuia pscia hẽat in se necessitatẽ q·ij·d

DI· XXXIX

Utrum deus cognoscat alia a se· q·j·a
U·deus cognoscat omnia alia a se q·ij·b·
U·ds possit scire vel pscire pla q̃ sciat· q·iij·c·
U·ds cognoscat se ꝛ alia eodez mõ siue vniforz
miter q·j·d·
U·de⁹ cognoscat mutabilia ĩmutabilit· q·ij·e
Utrum deus cognoscat omnia pũter q·iij·f·

DI· XL

U·pdestiatio sit qd eternũ aut tpale q·j·a
Utrũ pscia sit dei scia vel volũtas q·ij·b

Vtrū p̄destinatio īferat nēcitatē salut] li·ar·q·j·c·
Vtrū p̄destinatō ponat certitudinē ī euētu·q·ij·d
Vtrū electio sit in dō eternaliter siue ex tpe·q·j·e·
Quid sit electio vtr̄ scz sit idē qō p̄destinatio·
Vtrū obduratio sit pena vl̄ culpa q·j·g (q·ij·f·
Vtrū obduratio sit ex deo siue sit effect⁹ dei repro
DI· XLI (bantis·q·ij·h·
Vtrū p̄destinatio vel reprobatio in nobis habeat causam meritoriam q·j·a
Vtrū p̄destinatio ⁊ reprobatio hēant in deo rationem motiuam q·ij·b·
Vtrū deus cognoscat p modū cōplexionis q·j·c
Vtrū enūciabilia siue cōplexa q̄ deus semel cognoscit semp cognoscat vel sciat· q·j·d
DI· XLII
Vtrū de⁹ possit aliq̄d aliud a se q·j·a
Vtrū deus possit in omne aliud in qō potest oē agens creatum q·ij·b
Vtrū diuina potētia se extendat ad omne illud qō alij agenti est impossibile· q·iij·c·
Vtrū possibile simpliciter dicat̄ aliq̄d fm cās superiores·hoc est an fm potentiā diuinā an fm potentiā creatā q·iiij·d·
DI· XLIII
Vtrū dei potentia sit infinita q·j·a
Vtrū ipa ēntia diuīa sit infinita siē potētis·q·ij·b·
Vtrū de⁹ possit pducere opus infinitū q·iij·c
Vtrū rō opandi diuīe potentie sit infinita·q·iiij·d·
DI· XLIIII
Vtrū deus potuerit facere mūdū meliorē quo ad subam ptiū integrantiū· q·j·a·
Vtrū mūdus potuerit fieri melior ēptū ad ptium integrantiū ppietates q·ij·b·
Vtrū de⁹ potuerit facere mundū meliorē ēptū ad ordinem ptium q·iij·c·
Vtrū ds potuerit facere mūdū anticiorē· q·iiij·d·
DI: XLV
Vtrū sit ponere in deo voluntatem q·j·a
Vtrū sit dicere deū oiuolentē sic dr oipotēs· q·ij·b
Vtrū voluntas dei sit causa rerr̄ q·j·c
Vtrū volūtas dei sit cā pria ⁊ īmediata q·ij·d·
Vtrū volūtas diuina quenienter diuidat̄ ī voluntatē bīplaciti ⁊ voluntatē signi q·j·e·
Vtrū sufficiēter assignent̄ ānq signa diuīe volū=
DI· XLVI (tatis·q·ij·f
Vtrū ds velit oēs hoīes saluos fieri voluntati bī=
Vtrū de⁹ velit mala fieri q·ij·b· (placiti·q·j·a
Vtrū mala fieri sit bonū q·iij·c·
Vtrū mala fieri sit verum q·iiij·d·
Vtrū malū sit ordinabile a dei volūtate q·v·c·
Vtrū malū sit de cōplemēto vniuersi q·vj·f·
DI· XLVII
Vtrū volūtas bīplaciti dei possit īpediri q·j·a·
Vtrū aliq̄s possit facere ꝓtra volūtatē signi·q·ij·b
Vtrū debeat deus mala pmittere q·iij·c·
Vtrū deus possit mala p̄cipere q·iiij·d·
DI· XLVIII
Vtrū possibile sit voluntatē nostram ꝓformari voluntati diuine. q·j·a
Vtrū ꝓformitas volūtatis nostre ad diuinam faciat voluntatem nr̄am iustam q·ij·b
Vtrū teneamur ꝓformare voluntatē nr̄am voluntati diuine in ratione volendi vt velim⁹ ex charitate qō volumus q·j·c·
Vtr̄ teneamur ꝓformare voluntatē nr̄am voluntati diuine in volito q·ij·d·

Rubrice in textū primi libri sniar̄ fm distinctōes Bonauēture

Ratōes mouētes mgr̄m ad aggrediēdū op⁹ ex aprobatōe ⁊ amore boni scz catholice xitans
Ratōes mouētes ex detestatōe ⁊ odio mali scz heretice puersitatis·
Ratōes mouētes discipulos ad audiendū ⁊ cū hoc ostendit op⁹ suū esse autenticū·
DI· I
Tres libros diuidit a quarto p res ⁊ signa·⁊ cōfirmat diuisionē autoritate Aug·a·
Explanat diuisionis mēbra scz quid sit res ⁊ q̄d signum·b·
Aplicat diuisionē scz quid sit de rebus ⁊ signis dicturus·c·
Distinguit p̄mū libr̄ ab alijs trib⁹ p frui ⁊ vti diffiniens quid sit vti ⁊ quid sit frui·d
Quibus rebus vtendū ⁊ quibus fruendū est·c
Compat vti ⁊ frui ad alias descriptōes·f·
Dubiū vtrū in hac vita fruamur deo·g·
Vtrū homo homine debeat frui·h
Vtrū deus fruatur an vtatur homine·i·
Vtrū vtendū an fruendū sit virtutibus·k
Epilogus·l
DI· II
De mysterio trinitatis ⁊ vnitatis·a·
Que fuerit intentio scribentiuz de trinitate·b·
Quis ordo sit seruand⁹ cum ō trinitate agit·c·
Testimonia veteris testamenti de diuine ēntie vnitate·d
Testimonia veteris testamēti de diuine ēntie vnitate ⁊ pson̄ pluralitate·e·
Testimonia pphetica veteris testamēti ō trinitate pson̄ ⁊ ēntie vnitate in generali·f·
Testimōia pphetica veteris testamēti ō filij generatiōe ⁊ spūssancti pcessione spēaliter·g
Testimonia noui testamenti p autoritates ieu xpi ō vnitate diuīe ēntie ⁊ pson̄ plalitate·h
Testimonia noui testamēti p auctes aplōr̄ de vnitate diuine ēntie ⁊ pson̄ plalitate·i·
DI· III
Probat p similitudinē longinquā q de⁹ est cognoscibilis p creaturā auctē apostoli·a

Ponit varios modos cognoscendi creaturā ꝑ creatorem·b·
Dicit illos p̄dictos modos cognoscendi deū in autoritate apostoli implicari·c
Ostendit ꝑ p̄dictos modos ꝓbari essentie vnitem nō trinitatem·d·
Ostendit ꝑ silitudinem longinquā trinitatem ꝑ ratōez vestigij in creatura·e·
Ostendit q̄d respōdeat vestigio in creatore·f
Docet ꝯtemplari in deo trinitatē ꝑ cōsideratio nē vestigij in creatura ⁊c̄·g·
Ostendit ꝙ cōsideratio trinitatis ꝑ vestigium nō est sufficiēs sed longinquā·h
Probat ꝑ silitudinē ꝓpinquā ⁊ exp̄ssam ꝙ in ꝑte supiori ⁊ trib⁹ potētijs anie scz memoria·intelligentia·⁊ volūtate sit imago trinitatis· vl̄ de similitudine creātis ⁊ create trinitatis·i
Tangit imaginis cōditiōes que sunt trinitas· vnitas·equalitas·k
Dubitatio ex p̄dictis orta vtrū aīa sit sue potentie·⁊ quō illa tria dicantur vna essentia·l·
Docet cauere errorē ⁊ ꝙ in illa silitudine imaginis maxima est dissimilitudo·m
Alia assignatio trinitatis in aīa scz mens·noticia·amor·n·
In his trib⁹ scz mēte·noticia·amore·attēditur imago ꝓpt̄ cōsiderationē ordinē ⁊ eq̄litatē·o·
Quō ex imagine trinitatis create ꝓficit mens vt cognoscat̄ increata trinitas ⁊ vnitas·p·
Epilogus de summe trinitatis vnitate·q·

DI· IIII

Querit̄ vtꝝ ꝯcedēdū sit ꝙ ds genuerit se aliū·a
Si de⁹ pr̄ genuit deū· Querit̄ vtrū genuit deū qui est deus pater vel qui nō est deus pater·b
Probat multis antoritatib⁹ ꝙ hec sit vera·Deus est trinitas·c·
Redit ad p̄missam questionē addens p̄me solutioni: ꝙ q̄uis nō sit ꝯcedendū genuit se vl̄ alium diuisim·tñ pōt ꝯcedi ꝯiūctim·d·

DI· V

Utrū essentia generet vel generet̄·a
Probat trib⁹ rōnibus ꝙ essentia diuina nō generatur a patre·b·
Adducit ratōnes in contrarium·c
Determinat questionē ꝓpositam·d·
Qꝝ essentia nō generet essentiam·e·
Obijcit ꝙ eēntia generet essentiā aūcte aug·f·
Exponit aūctem Aug·iam adductā·g
Adducit autoritates hylarij ꝯtra predictas expositiones in q̄b⁹ notat̄ exp̄ssior ꝯtrarietas·h·
Aūctes p̄dictas explanat·responsionē suā ꝑ hylarij v̄ba confirmans·i·
Adducit autoritates ex q̄b⁹ p̄t elici ꝯtrarietas·k
Apit ex q̄ sensu accipiēde sint adducte aūctes·l
Elicit correlariū ex p̄dictis· ꝙ nec fili⁹ nec spūs sctūs ē de nihilo sed de aliquo nō tñ de mā·m·
Redit ad ꝓpositū ⁊ ꝯfirmat expositionē suā autoritate Aug·n·

DI· VI

Utrū potētia vel virtus generandi sit ꝓducēs necessitate vel volūtate·a·
Rñdet ad questionē ꝓpositā ꝯtra hereticū arguendo·b
Oppositio ꝯtra rñsionē iā dictā·c·
Redit ad explanationē p̄me solutiōis·vicz q̄lit̄ intelligēda sint illa verba pater nec nolēs nec volēs de⁹ ē· nec volēs nec nolēs genuit filiū·d

DI· VII

Utrū posse ⁊ velle generare similiter compet̄ ad ꝑsonā patris ⁊ filij·a
Obiectio ꝯtra responsionē iam dictam autoritate Augu·b
Obiectio ꝑ aūctem p̄dictam cōtra rationē·c
Re·aūctem p̄dictam exponens·d·
Utꝝ pr̄ natura sit potēs gignere filiū·⁊ an hoc sit aliqua potentia q̄ nō sit in filio·e
Quō sit intelligendū filius habet vel nō hz potentiam generandi·f

DI· VIII

Attribuit deo ꝓprietatem veritatis·a·
Remouet dub iū ortum ex p̄dictis·b·
De incōmutabilitate essentie diuīe ⁊ ꝓbat autoritate Aug·c
Confirmat q̄d iā dixit aūcte apl̄i·d·
De simplicitate essentie diuine que sola ꝓprie est simplex·e
Qꝝ simplex esse nō ꝯuenit nature corpali.f·
Qꝝ simplex eē nō ꝯuenit nature spūali·g·
Qꝝ diuina essentia vere est simplex cū tñ multiplex dicatur·h
Tanta est dei simplicitas ꝙ nulli p̄dicamentoꝝ subijcitur·
Noīa p̄dicamentoꝝ in diuinis non pñt dici·⁊ ꝙ deus nō ꝓprie sed abusiue dicit̄ suba·k·
Q̄d diuina eēntia sūme ē simplex·qꝛ tāta est ibi simplicitas·ꝙ nulla sit rerū diuersitas·l·
Qꝝ cū hac simplicitate stat ꝑsonaꝝ pl̄alitas·m·
Epilogus quo ostendit̄ ꝙ in diuina eēntia ē triplex ꝓprietas·n·

DI· IX

Q̄d generans ⁊ genitus sunt ꝑ generationē distincti ⁊ coeterni·a
Oppositio ꝯtra iā dicta ꝑ argumentarōez hereticorum arrianorū·b
Re·Augusti·⁊ ambro·ad arrianā argumentationem·c
Re·Ambro·qua cōpescit supfluā inq̄sitionē hereticoꝝ ⁊ etiā supboꝝ catholicoꝝ·⁊ de ineffabili ⁊ nō intelligibili generatiōis modo·d
Utrū generationis eternitas debeat exp̄mi ꝑ

verbū ꝑsentis tpis ·sp gignit· vel p verbū futuri tpis semp genit⁹ est filius·ꝛ ē in hac expssiōe apparens doctoꝝ ꝓtrouersia·e
Rūdendo exponit ꝑmissa verba Grego·ꝑdictā ꝓtrouersiam ad cōcordiam reducēs·f
Rūsionē suā q̄ filij⁹ sp generat cōfirmat ex dictis hylary ne videat dictis origenis inniti·g
Breuiter docet quō de hac generatiōe dicēdū seu loquendum sit·h

DI· X

Probat autoritate Aug·q̄ spūssanctus procedat vt amor patris ꝛ filij·a·
Utrū deus pater sit charitas·an filius·an spūs sanctus·an ipa trinitas·b·
Exemplis ꝓfirmat rūsionem scz eadem noia ꝑprie ꝛ vniuersaliter accipi·c
Ratōem ꝑdicte rūsionis assignat ostendens q̄ spūssctūs ꝑprie dicat charitas·cuius charitas sit nomen cōmune·d

DI· XI

Q̄ spūssanctus ꝑcedit a patre ꝛ filio ꝑbat multis autoritatib⁹·a
Q̄ greci ꝓtēdūt spūsctū ꝑcedere a solo pre·b
Grecoꝝ autoritates ꝛrōes soluit ꝛ determiat·c
Grecos in sensu nobiscū ꝓducire·ꝛ si ꝓbis differant ꝑbat multis auctibus·d·

DI· XII

Utrū spūssanctus ꝑ̄us vel magis ꝑcedat a patre q̄ a filio·a·
Utrum spūssanctus plenius vl magis ꝑcedat a patre q̄ a filio·b
Utrum spūssctūs ꝑprie ꝑcedat a patre·c
U·spūssctūs ꝑpe ꝑcedat a pre ꝑ filium·d

DI· XIII

Quare spūssctūs cū sit de suba pris nō dicatur natus vel genitus vel filius ꝑ tū ꝑcedēs·a
Cū spūssctūs non dicat genitus·cur filius q̄ dicitur genitus etiā dicit ꝑcedere·b
Temptat assignare differētiā inter generationem filij ꝛ ꝑcessionem spūssancti·c
Ostendit humanā insufficientiā que inter illa duo ꝑcedere ꝛ nasci distinguere nō pōt·d
Probat q̄ spūssctūs nō debet dici ingenit⁹ autoritate Aug·e
Probat auctē Hiero·dici spūsctū ingenitū qō videt ꝑdictis aduersari·f·
Determinatio ꝑdicte ꝓtrouersie q̄ fm diuersas acceptiōes dicit eos locutos·g
Determiatōem suā ꝓfirmat auctē Hiero·ostendens ex quo sensu dixerit spūsctū genitū·h·

DI· XIIII

Q̄ gemia ē ꝑcessio spūssctī·eterna ꝛ tpalis·a
Qō vtraq̄ ꝑcessio est a pre ꝛ filio·b
Qō nō solū dona spūssctī·ꝑ etiaz spūssctūs qui ē deus det ꝛ mittat hominibus·c·
An viri sancti ꝛ ecclesie ꝑlati dent vel dare possint spūsctū·ꝛ q̄ nō dent hic ostendit·d
Qō nō pōt dari spūssanctus docet·e
Opponit in contrarium·f

DI· XV

Q̄ spūssctūs a seipo tpalit mittit dat ꝛ ꝑcedit·a
Ostendit p autoritatē a minori q̄ spūssctūs ōr mitti vel ꝑcedere a se q̄ etiā filij⁹ ōr mitti a se·b
Ostendit a simili spūsctū mitti seu procedere a se q̄ filij⁹ missus ē ꝛ ꝑcessit a se·c
Opponit ꝓtra ꝑdicta eo q̄ filij⁹ dicit a meipo nō veni·d
Utrū semel missus sit filius an sepe·e·
Ostendit autoritate Aug·q̄ filij⁹ duob⁹ modis missus est·scz visibiliter ꝛ inuisibiliter·f·
Assignat duplicē ōriam istoꝝ modoꝝ·scz q̄ fm alteꝝ semel·fm alterū sepe sit missus·ꝛ fm alterū vt sit homo·ꝛ fm alteꝝ vt sit cū hoie·g
Scōm alteꝝ modū dicit filij⁹ miss⁹ i mundū·fm alterum non·h
Dubiū ortum ex ꝑmissis Cur scz pater nō dicit missus cū ab aliquo cognoscit vt filius·i·
Docet cauere errorē qui posset oriri ex solutiōe ꝑdicti dubij q̄ scz filius ꝛ spūssctūs nō sunt minores patre q̄uis missi dicant·k

DI· XVI

De missione spūssancti que fit duob⁹ modis·visibiliter ꝛ inuisibiliter·a·
De illo mō missiōis spūssctī q̄ fit visibiliter·b
Dubitatio ex ꝑdictis orta·quia cū filius sit minor pre fm formā creatā in qua apparuit·cur nō et spūssanctus similiter·c
Qō filij⁹ fm q̄ hō factus est·nō mō pre ꝑ et spūsancto ꝛ etiā seipo minor est·d·
Docet sane intelligere verbū dubiū hylarij·e

DI· XVII

De missione spūssancti qua inuisibiliter mittit fm suam opinionē·a·
Supposito q̄ spūssctūs sit amor quo diligim⁹ deum ꝛ primū: ostēdit ipm inuisibiliter mitti q̄ in nobis efficit hunc effectum·b·
Autoritatibus ꝓfirmat q̄ amor quo diligim⁹ deum ē ipsis amor quo diligim⁹ primū·c
Ostendit q̄ amor ille quo diligim⁹ deū ꝛ primum nō est pater vel filius ꝑ spūssctūs tū·d·
Qō spūssctūs ē charitas·non causaliter·ꝑ essentialiter ꝛ formaliter loquēdo·e
Ostendit tanq̄ manifestū q̄ spūssctūs tūc mittit inuisibilit q̄n nos facit ōr ꝛ primi dilectores·f·
Opponit p rōes ꝓtra opinionē suā qua dicit spiritūsctū ē caritatē q̄ diligim⁹ deū ꝛ primū·g
Opponit p auctes cōtra opinionē suā iā dictā·h
Opponit autoritate ꝛ ratione ꝓtra eandem suā opinionem·i

DI· XVIII

Utrũ spũssctũs sit donũ in q̃ alia dona donãt·a
Utrũ eadem ratõe spũssctũs dicatur donuz et datum siue donatum·b·
Obiectõ ꝯtra h̃ ꝙ spũssctũs sit donũ eternal̃r·c
Dubitatio ex verbis·§·ꝓximi supra orta vicz ꝙ filius nõ tm̃ sit fili⁹ natiuitate ꝫ etiam eẽntia· a simili ⁊ spũssancti processione·d·
Redit ad p̃mã solutõem oñdens ꝙ spũssanct⁹ dicitur donum ⁊ donatũ ꝑm duos p̃dictos modos processionis·e:
An filius cũ sit nobis datus posset dici noster vt spiritussanctus dicitur noster·f
An spũssanctus ad se relatiue dicat̃·g

DI· XIX

De qualitate triũ ꝑsonaꝝ que cõsistit in eternitate·magnitudine·⁊ potestate·a·
Qd̃ eternitas ⁊ magnitudo et ptãs in deo sunt vnũ licet ponant̃ quasi diuersa·b·
Una ꝑsona nõ ẽ maior alia·nec maius aliquid due q̃ vna.nec tres vel due q̃ vna·c
Probat eq̃litatẽ magnitudis ꝑ eẽntie vitatẽ·d
Per eẽntie indiuisionẽ siue vnitatẽ ꝓbat eq̃litatẽ magnitudinis ꝑ circũincessionez·scz quõ dicit̃ eẽ deus pater in filio·⁊ filius in p̃re·⁊ spitussanctus in vtroq̃·⁊ singulus in singlis·e·
Cõtinuat dicta dicendis vt ostendat ꝙ magnitudine alius alium nõ supat·f·
In eq̃litate ꝑsonaꝝ nõ cadit rõ toti⁹ ⁊ ꝑtis·g
In equalitate ꝑsonaꝝ nõ cadit rõ generis·speciei·vel indiuidui·h
In equalitate ꝑsonaꝝ nõ cadit ratio materialis p̃ncipij·i·
Opponit autoritate Damas·ꝙ in eq̃litate ꝑsonaꝝ sit rõ generis·speciei·idiuidui·⁊ nũeri·k·
Rñdet ꝙ sane intelligi p̃nt que Joh̃·Dam̃·dic̃ et quõ ostendit·l.
In eq̃litate ꝑsonaꝝ nõ cadit rõ nũeri·⁊ quõ intelligit̃ dictũ Johãnis Damasceni·m
Quibus modis aliqua dicant̃ differre nũero·⁊ ꝑm quẽ modũ ꝯuenit ꝑsonis·n
Qꝫ vna ꝑsona nõ ẽ maior alia·nec tres sil̃ vna· ⁊ hoc ratione oñdit catholica·o·
Qꝫ deus non est dicẽdus triplex vel multiplex sed trinus·p·
Qꝫ pluralitas non est ita in rebus corporeis·vt in trinitate·q·

DI· XX

Alia ꝑsona non excedit aliam potentia·a·
Prima ratio qua probat̃ ꝙ non põt minus filius q̃ pater sumpta ex autoritate domini Joh̃· xvj·b·
Secunda ratio ad idem ꝓbandum ex deductione ad impossibile·c
Tertia ratio ad idem ꝓbandum a simili in generatione creata·d·
Obiectionem heretici ponit ⁊ soluit·e

DI· XXI

Queritur quomodo posset dici·tantus est sol⁹ pater·quantus pater ⁊ filius ⁊c̃·cum sint inseparabiles·a
Utrum possit dici solus pater est deus·solus filius est deus·vel solus spũssctũs est deus·vel pater est solus deus·vel filius est solus de⁹ vl̃ spiritussanctus est solus deus·b
Quomodo dicitur trinitas solus deus·cum ip̃a sit cũ spiritib⁹ ⁊ aĩabus sanctis·c·

DI· XXII

De nominũ differentia quibus vtimur loquẽtes de deo ꝑm Aug·⁊ ambro·a
Premissis addit tres nominũ differentias que temporaliter deo conueniunt·et relatiue dicuntur ad creaturam·b
Reducit omnes nominũ diuinorum differentias ad duas·quia quedam dicunt̃ relatiue ⁊ h̃ pertinẽt ad personas·quedã ad se ⁊ hec dicũtur de omnibus simul·c
Probat reductionem precedentem·ꝙ scilicet sicut deus magn⁹ est ea magnitudine qua deus est·sic dicendũ est de bonitate et d̃ om̃ibus que ꝑm subam dicunt̃·d

DI· XXIII

Excipit hoc nomẽ persona a generali regula q̃ est ꝙ substantiale dicitur de tribus singulariter·quia cum illud ꝑm substantiaz dicat̃·tamẽ pluraliter non singulariter in summa accipitur·a
Autoritas ꝙ persona ad se dicatur ⁊ ꝑm substãtiam·b·
Exceptionis rationem inquirit ostendens cur pater ⁊ filius ⁊ spiritussanctus non dicantur vna ꝑsona sicut vna suba ⁊ vnus deus·c
Qua necessitate dictum sit tres ꝑsone a latinis ⁊ a grecis tres hypostases vel subẽ·d
Quid hoc nomine tres significetur·e
Opponit ⁊ determĩat quare nõ dicim⁹ tres deos esse·patrem ⁊ filiũ et spũsanctũ·vt dicim⁹ tres ꝑsonas·f·
Cur nõ dicim⁹ tres essentias vt tres ꝑsonas cũ scriptura nõ ꝯtradicat·g·
Sicut nos dicim⁹ tres ꝑsonas ita greci tres substãtias quas dicũt hypostases alit̃ accipiẽtes substantiam q̃ nos·h
Determĩat a epilogat vt addat ꝙ ĩ trinitate nõ est diuersitas nec singularitas vel solitudo·ꝫ vnitas ⁊ trinitas ⁊ distĩctio ⁊ identitas·i
Qꝫ non debet dici deus multiplex·k·

DI· XXIIII

Querit ⁊ soluit generaliter quid significet̃ his nominibus vn⁹ vel vna·duo vel due·tres vel tria·trin⁹ vl̃ trinitas.ꝑles vl̃ plitas distinctio

vel distincte cũ his vtimur de deo loquẽtes·a·
Solutõem suaz adaptat noib⁹ distinctis·i spẽali determinãs quid ꝑ vnũ ⁊ plures significet·b·
Quid ꝑ ternariũ significet cũ dicit ꝑsone·c
Quid ꝑ duo cum dicit due ꝑsone·vel pater et filius duo sunt·d
Ex quo sensu dicit in ꝑsonis distinctio·vel ꝑsone distincte·e·
Quõ ibi accipiat discretio·f
Quõ trinus ⁊ trinitas ibi accipiat·g

DI· XXV

Mouet dubitationẽ quid significat cum dr pluraliter tres ꝑsone vel due ꝑsone·a
Opponit autoritate aug·oñdens ꝙ ꝟm subaz siue essentiam dicitur alia est ꝑsona pris·alia filij siue tres ꝑsone·vt cũ dicitur·pater est ꝑsona·filius ẽ ꝑsona ⁊c·b
Opponit ꝑ rõem posse ostendi ꝙ ꝟm subam siue essentiam dicat etiam cum pluraliter profertur·c
Soluit ꝟm opinionẽ alioꝝ qui putãt essentiam significari noie ꝑsone cũ dicim⁹ tres ꝑsonas·d
Soluit opinionem suaz distinguens ꝙ hoc nonomẽ ꝑsona tripliciter in trinitate accipitur·⁊ quõ accipit in plurali dictũ·e
Confirmat auctre aug·solutõem suam·f
Obiectioni illoꝝ hic rñdet qua nitunt ꝓbare ꝑsonas ꝟm essentiã accipi·g
Quid tres res ⁊ q̃d vna res hic dicat·h·
Ostendit quõ hoc nomen ꝑsona accipit in singulari cum dicit·alia est ꝑsona patris·alia filij alia spũssancti·i·
Quõ hec intelligant·alius est pr in ꝑsona·ali⁹ filius·alius spũssanctus·k·
Autoritatib⁹ sanctoꝝ ostendit qđ dixit·l·

DI· XXVI

Determiat quibus assignant ꝓprietates personales quia hypostasibus·a
Assignat que sint ille ꝓprietates ꝑsonaꝝ·et de nominibus earũ relatiuis·b·
Oñdit q̃d sunt ille ꝓpetates·qm̃ sunt relatiões siue dicte ꝟm relatõem·non tñ ꝟm accidens·c·
Mouet dubitationẽ ꝯtra assignationẽ ꝓprietatis filij quare scz dicat eẽ ꝓpriũ vnigeniti ꝙ ẽ filius dei·cum etiam hoies sint filij dei·d·
Soluit dubitatõez autoritate Augusti·⁊ Hyla·ꝙ homo dicitur filius trinitatis:⁊ trinitas ꝑt dici pater hominũ·e
Applicat solutõem ꝑcedentem ad ꝓprietatem spũssctĩ que ẽ donũ qꝛ ꝓprietate ẽ donũ vt filiꝰ natiuitate ⁊ vtroqꝫ modo dicitur relatiue ꝟm eandem relationẽ·f·
Mouet dubitationẽ ꝯtra assignatõnem ꝓprietatis spũssctĩ·vtrũ pr vel filius vel trinitas ipsa possit dicit spũssanctus·g
Reprobat quorũdã positõem q̃ putãt spm̃sctm̃ nõ dici relatiue ad prem ⁊ filiũ·qꝛ nõ vicissim respondent sibi vocabula sed falso·h

DI· XXVII

Vtrũ sint eedem ꝓprietates ab aug·⁊ hyla·assignate·a·
Rñsio vbi oñdit easdẽ esse ꝓprierates·b·
Oñdit ꝙ sunt eedẽ reꝫ dr̃nt q̃tum ad modum significandi·scilicet in cõcretione ⁊ abstractione·c·
Ostendit ꝙ ꝓprietates significent in cõcretiõe respectu hypostasum·d·
Assignat nominũ differentias ꝑ que ꝯuenit ipsas ꝓprietates exp̃mi·autoritatib⁹ ꝯfirmans nomina illa esse propria·e
Regula quomodo propria discernunt a cõmunibus·f·
Opponit ꝯtra regulam·g·
Ex rñsione iã dicta elicit aliam regulã ꝙ tm̃ ꝟm nomẽ substantie dicitur illud de illo·nõ ꝟm nomina ꝑsonarum·h

DI· XXVIII

Oñdit q̃d sit significatũ hui⁹ noĩs ingeit⁹ i se dicens ꝙ sit ꝓpriũ ꝑsone pris·differens a paternitate·⁊ dictũ ꝟm relatõem·a·
Quid significet ingenitus in equipolenti scilicz nõ genitus ⁊ innascibilis·b
Que sit ꝓprietas ꝟm quaz dicitur pater ingenitus·c
Determiat vsum istius noĩs ingenit⁹·qđ q̃uis non habet ortum ex scriptura·tñ licet eo vti q̃uis ambrosi⁹ videat dicere ꝯtrariuz qꝛ hoc fecit ad hereticoꝝ rep̃hensionem·d
Determinat dubiũ ortũ ex p̃dictis·an scz diuersum sit esse prez ⁊ eẽ filiũ·e·
Incidenter determinat de proprietate filij siue nati ostendẽs ꝙ sapientia genita vel nata ꝓprie dicitur de filio·f·
Qđ imago aliquando dicit ꝟm essentiaz seu essentialiter·g·

DI· XXIX

Distinguit multiplicem acceptõez hui⁹ nomis p̃ncipium ꝟm ꝙ dr relatiue·a·
Membra distinctõis explanat oñdẽs ꝑ auctes ꝙ p̃ncipiũ habet om̃s illas acceptões·b·
De hoc nomine p̃ncipium prout dr notionalit et essentialiter·ostendens qđ pr ⁊ filius sunt vnum p̃ncipium spũssancti·d·
Qđ pater ⁊ filius sunt vnum p̃ncipiũ spũssãcti·vnitate notionis que est spiratio·e·

DI· XXX

Ostendit aliqua nomina dici de deo ex tpe ponens exempla·a·
Opponit contra exempla de hoc noie domin⁹ ꝙ nõ ex tempore sit domin⁹·quia est domin⁹

tempis qd nō est ex tpe·b·
Mouet dubiū ⁊ soluit quō aliquid ex tpe dicatur de deo·c·
Soluit dubiū quesitū distinctiōe·xviij· ibi·post hoc querit Utrū spūssanct⁹ ad seipm referatur·Et est questio vtrum spiritussanctus dicatur datum relatiue ad se·cum ipse det se·d·

DI· XXXI

Ponit significationē hui⁹ nomis equalis·quō dicat filius equalis patri·an fm subam an fm relationem ita et similis·a·
Ponit significatōez hui⁹ nois similis·quō dicatur fili⁹ silis pri·⁊ qd sit silitudo·b
De sententia sancti hylarij qua in trinitate psonarū appropata ostendit·c·
Ostendit q illa que Hyla·assignat non sunt ppria sed appropriata·d·
Quare dicat Hyla·ppa psonaꝝ assignasse i verbis pdictis·cū ibi nō sint expsse ppetates·e
Q earundē psonaꝝ distinctionē seu appropriationem notat Aug·alijs verbis sine expssione trium pprietatum·f·
Appropriatōem Aug·exponit scz quare pri attribuatur vnitas·g
Quare pr ⁊ fili⁹ dicant eē vnū vel vn⁹ de⁹·ꝑ nō vnus·quia tres eiusdez nature recte possunt dici vnū simpliciter eē ⁊ cū adiectiōe· Res vero diuise nature nō pnt dici vnū nisi dicat quid vnum·h·
Quare appropriat filio equalitas·i
Quare spūsctō appropriat ꝯcordia vl ꝯnexio·k

DI· XXXII

Mouet pncipalem questionē prius positā vtrū pater et filius spūsancto se diligāt·cum diligere idem deo sit quod esse·a
Rndet qstioni sed nō rndet obiectioni·b
Mouet aliā questionē pori ꝯsilem que facit ad eius explanatōem· Utrū scz pater sit sapiēs sapiētia genita· vel sapiētia quā genuit·sicut diligit amore qui ab ipo pcedit·c·
U·fili⁹ sit sapiēs sapia genita vl igenita·d·
An filius sit sapiēs seipo vel p seipm·e
Utrū pater duplicem non vnā tm habeat sapientiam·f
Q in trinitate est dilectio que ē trinitas·et tn spūssctūs ē dilectio que nō est trinitas·nec iō sunt due dilectiōes·ita ⁊ de sapia·g·
Redit ad pncipalem questionē obijciens ex determiatiōe scde qstiōis·q qua rōe pr nō dicit sapiens ea sapientia quā genuit·eadez videt debere dici q non sit diligens pr vel filius dilectione qua ab vtroq pcedit·b
Loco solutionis insufficiētiā suā allegat·et hāc questionē determinandā lectori relinquit·i·

DI· XXXIII

Ostendit q pprietates sunt ipe psone ⁊ in psonis pnaturā ipius pprietatis qz eterna est et distincta·a·
Cōcludit idem p violentiā sabellij·b·
Cōcludit hocipm p naturā diuine simplicitatis·c
Autoritate astruit q pprietates nō tm sint psone sed etiā diuina essentia seu natura·d·
Ponit obiectionē q pprietates nō sunt psone· et quia rationalis videtur·respondet ad veritatem·e·
Ponit aliā obiectōem·⁊ quia curiosa ē respondet homini non rationi·f
Resumit rōem illoꝝ ⁊ rndet ad veitatem·g·
Subiungit eoꝝ interrogatōem quomō scilicet pprietates possunt esse in natura·nec eam determinēt·Et quia curiosa ē·pfigit terminū humane inquisitioni·h·
Rndet autoritati Aug·que sumpta ē ab expositioni psalmi qua opinionē suam scz q pprietas patris vel filij nō sit deus muniūt·i·
Rndet alie autoritati Augu·que sumpta est ex vj·de tri· qua nitit pbare pprietates psonaꝝ nō eē dei subam·k

DI· XXXIIII

Ponit errorem quorundaz dicentium psonas nō esse diuinā naturā qd autoritate Hyla· confirmare nitunt·a
Errorē pdictū elidit ex sano autoritatis Hyla· intellectu quē elicit ex sequētib⁹ xbis eiusdē·b
Incidentē qstionē dissoluit quare scilicet nō dicunt tres psone vnius essentie·c·
Ondit q cōmunia appropriant·qz licet potētia sapia·bonitas·de deo fm subam dicant i scriptura·tamen solent hec nomina distincte ad psonas interdū referri·d
Reddit rōem appropriatōis·qre pri potētia·filio sapia·spūsancto bonitas attribuat·cum sit vna potentia·sapientia:bonitas·trium·e
De hoc nomie homousion qd dicit cōpatōez essentie siue nature ad psonas·vbi in auctem receptum sit ⁊ quid significet·f·
Tradit generalem doctrinā de noibus q translatiue ⁊ p similitudinē de deo dicunt·g·
Ponit predictorum epilogationem in qua tractatū de sacramento trinitatis et vnitatis finit·ostendens se potius defecisse q suffecisse·h·

DI· XXXV

De scientia dei·que cum sit vna·quō sortit plura nomina·a·
Cū dei scientia vel pscientia sit eterna·quō ergo habet se ad tempalia vel creata·b
Responsio q pscientia ⁊ dispositio ⁊ predestinatio quasi relatiue dicuntur ad futuras res vel faciendas·c

Q scientia dei nõ tm̃ est de tpalibus sed etiam de eternis·d
Cum dei sciẽtia sit ens·quomõ ergo cognoscat non entia·e
Q eadem ratiõe dicunt omia ei pñtia·f·

DI· XXXVI

Qualiter res dicant esse in deo a pte eius in q̃ sunt·Utrũ scilicet sũt in dei essentia sicut sunt in dei p̃scientia·a
Qualiter res dicant eẽ i deo a pte ip̃arũmet rerũ·Utrũ scz mala debeant dici esse in deo vbi sunt oĩa bona·cũ vtraq; sint in eius cognitiõe et p̃sciẽtia·oĩa em̃ cognoscit·b·
Q non ita cognoscit deus mala vt bona· quia mala tm̃ p sciam·bona xo p approbatõem ⁊ beneplacitum·c·
Quare bona tm̃ dicant eẽ in deo ⁊ nõ mala·d
Quõ ꝯueniant ista tria omnia esse ex deo ⁊ per ip̃m et in ip̃o·e
Quõ differãt omnia esse ex deo ⁊ p ip̃m ⁊ in ip̃o p distinctõem psonaꝝ·f·
Quõ differãt ex ip̃o ⁊ d ip̃o·i· q nõ oĩa q̃ ex deo sunt etiã de ip̃o sunt·sed ecõuerso·g·
Epilogus predictorum·h·

DI· XXXVII

Ostendit modũ essendi deũ in rebus·a
Confirmat autoritatib⁹ q deus est vbiq; p eẽntiam·b·
Oñdit q de⁹ in solis sanctis nõ mõ est sed etiaz habitat p grãz·qr nõ vbicunq; est habitat· sed econuerso vbi habitat ibi est·c
Nitit dictoꝝ intelligentiã aperire·⁊ ratõnabiliter manuducit·d
Stultam rationẽ excludit·e
In admirationẽ erigit q deus inhabitator est quorundã nõ cognoscentiũ eũ ⁊ nõ quorũdã cognoscentiũ·f
Quõ deus totus vbiq; sit p essentiã·nõ põt intelligi ab humano sensu·g
Excludit eos q̃ p̃sũptuose soluũt·quõ deus vbiq; sit p essentiã·potentiã· pñtiam·h·
Abijcit eos q̃ irrationabiliter querũt quõ deus cum sit in omnibus rebus eẽntialiter · non tm̃ sordibus rerũ inquinet·i·
Ostendit q imobilitas ⁊ incircũscriptibilitas conuenit deo·k
Remouet illocabilitatem ⁊ incircũscriptibilitatẽ a natura angelica ⁊ omni natura creata·l·
Ponit opinionem quorundã q̃ dicũt spũs creatos nõ moueri loco nec esse locales·m·
Cõclusionẽ suã infert ex p̃dictis q spũs creati sunt locales ⁊ circũscriptibiles quodãmodo· Spũs vero dei omnio incircũscriptibilis·n·
Deus est vbiq; sine locali motu·qd cũ repetitione supiorũ confirmat autoritatibus·o·
Oppositionẽ mouet ⁊ soluit qua videt ꝓbari q deus mutetur loco·p·
Epilogus p̃determinatoꝝ vbi oñdit ratõem situs p̃sentis capituli·q·

DI· XXXVIII

Hic redit ad ꝓpositũ repetens superi⁹ dicta vt addat alia·a·
Utrũ p̃scientia ponat prescitum p modũ cause vel effectus·b·
Quid ex p̃dictis tenendũ sit cum determinatione autoritatum·c·
Utꝝ p̃scientia ponat p̃scitum p modũ necessitatis vel ꝯtingentis vel infallibilitatis·d·

DI· XXXIX

Utrũ sciẽtia dei possit augeri vel minui vl aliq̃ mõ mutari·vtrũq; em̃ videt posse ꝓbari·a
Oppositio q deus possit nouiter vel ex tpe scire vel prescire aliquid·b·
Obijcit autoritate Hiero·cõtra hoc q deus et semper ⁊ simul scit omnia·c·
Breuiter summa predictorũ cũ additõe quoꝝdam·d·

DI· XL

De predestinatiõis quidditate· et in quo differat a prescientia·a
De predestinationis necessitate·vtrum scz aliquis predestinatorum possit damnari·vel reproborum saluari·b
Quid sit reprobatio dei·⁊ in quibus cõsideret· et q̃d ꝯnotat inq̃tum p̃cognitio·c
Quis est reprobationis effectus·d

DI· XLI

Reprobatio habet causaz meritoriã q̃tũ ad cõnotatũ qd ẽ obduratio·p̃destinatio xo non sic q̃tũ ad ꝯnotatũ quod est gratificatio·a
Remouet opinionez que ducere posset in errorem in quo fuit aliquando Augusti·ꝑ postea retractauit·b·
Remouet opinionis erronee defensionem·c·
Remouet p̃sumptuosam de p̃destinatiõe inq̃sitionem·qua aliqui falsa de occultis dei disseruerunt carnaliter·d
Utrũ deus desinat aliqua scire vel p̃scire·e·
Deus nihil desinit scire·f

DI·XLII

Oñdit q dei potẽtia ẽ om̃ipotẽtia·quia ẽ respectu oĩm possibiliũ q̃ possibile est esse·a·
Remouet a deo illa possibilia que posse nõ est potentie·b·
Ponit rationes que attestantur diuine potentie que ꝑm duo considerãtur·c
Alias rationes om̃ipotentie autoritate Augu· et Cris·docet ad predictas duas reducere·d·
Determinatio premissarũ autoritatũ·e

DI· XLIII

DI· XLIII

Opinio erronea quorundaꝫ dicentium deũ nil posse nisi quod facit·a·

Soluit multiplicẽ rõem illius opinionis·b·

Prima rõ sumpta a ratiõe boni ⁊ iusti·c·

Secũda ratio sumpta a ratiõe debiti·d

Tertia rõ sũpta a rõne faciẽdi ⁊ dimittẽdi·e

Quarta rõ sũpta ex rõne p̃scientie dei·f·

Quinta rõ sũpta duplici autoritate Aug·g·

Autoritatib⁹ ꝯfirmat veritatis assertõem que est in hui⁹ opinionis ꝯtrariam ꝑtem: deum scꝫ plura q̃ꝫ facere posse·h

DI· XLIIII

An de⁹ possit facere aliq̃d melius q̃ꝫ fecit·a

Utrũ deus alio vel meliori modo possit res facere q̃ꝫ facit·b·

Querit vtrũ deus semꝑ possit om̃e qd̃ olim potuit·⁊ oꝑponit ꝙ non possit·c

Soluẽdo ꝯtrariũ ei⁹ qd̃ dixit supra·asserit ꝙ oĩa semꝑ potest que aliquãdo potuit·d·

DI· XLV

De volũtate dei q̃ eẽntia dei vna est ⁊ eterna·a

Soluit dubitatõem ꝙ licet sit ideꝫ deo velle qd̃ esse·nõ tñ põt dici de⁹ eẽ oĩa que vult·b

Q̃ dei voluntas sũme bona·est oĩm que naturaliter sunt causa prima cui⁹ causa nõ ẽ querẽda·qꝛ nullã habet·cum sit eterna·c·

Q̃ volũtas dei ẽ oĩm cã generalissima·d

Volũtas dei est multipliciter dicta·e

Ponit modũ p̃ncipalẽ accipiẽdi hoc nomẽ voluntas ꝑm quẽ dicit̃ volũtas bñplaciti·f·

Ponit modos ñ p̃ncipales ꝑ tropologicos ꝑm ꝙ volũtas accipit̃ ꝓ signo volũtatis·g

Epilogus p̃dictoꝝ ꝙ q̃nqꝫ supra sũt posita que dicunt̃ ꝑm tropũ: ⁊ ideo distinguat lector vbiqꝫ ꝓ quo eoꝝ accipiat̃ volũtas·h

DI· XLVI

Obijcit ad partẽ falsam ꝙ voluntas dei cassari potest q̃ꝫtum ad effectus bonos·a·

Obiectionẽ p̃dictã soluit exponens quõ intelligẽdũ sit illud: volui cõgregare ⁊ noluisti: b·

Obijcit ad ꝑtem falsam ꝙ voluntas dei fiat q̃ꝫtũ ad effectus malos·c

Oꝑponit ad ꝑtem falsam ꝑ ꝓbationẽ que innititur rationi qua conant̃ ꝓbare deũ velle mala esse vel fieri·d·

Oꝑponit ad ꝑtem falsam ꝑ ꝓbationẽ que innititur autoritate·e

Solutio p̃me obiectiõis innitẽs rationi ꝯtra illos q̃ dicũt d̃i volũtate nõ fieri mala vl̃ nõ eẽ·f·

Solutio scd̃e obiectiõis innitẽs auc̃ti Aug·qua dicitur mala fieri bonũ est·g

Oꝑponit ad ꝑtem verã ostendens esse bonum fieri mala· Et p̃ma rõ sumpta est ab hoc ꝙ idẽ est fieri deo actore ⁊ deo volente·h

Secũda ratio sumpta est ab hoc ꝙ eadem ẽ causa qua malũ fit et homo est deterior·vel aliter in deo nõ est causa vt sit hõ deterior·i·

Tertia rõ sumpta ẽ ab hoc ꝙ malũ facit tẽdere ad nõ esse: ideoqꝫ deo autore nõ fiunt mala·k·

Ponit obiectionẽ quorundã sophisticã qua ꝓbare nitunt̃ ex deo esse ꝙ mala fiant·l·

Responsio vbi cõcedit om̃e verũ esse a deo: et sophisma aperit.m·

Partem questionis approbat illoꝝ qui dicũt deum nõ velle mala fieri·n·

DI· XLVII

Autoritate Aug·ostendit voluntateꝫ dei semꝑ esse efficacem ⁊ nunq̃ꝫ impediri·a

Ostendit dei voluntatẽ esse efficacẽ nõ volũtate signi sed beneplaciti·b

Ostendit ꝙ cõtra quandã voluntatẽ signi bene potest fieri·c

Epilogat p̃determinata· Et quare deus precedit om̃ibus bona facere ⁊ mala vitare: cũ non velit hoc ab omnib⁹ impleri·d·

DI· XLVIII

Oñdit ꝙ ad ꝯformitatẽ volũtatis nr̃e ⁊ diuine nõ sufficit ꝯformitas in volito·vel aliter·ꝙ aliquãdo homo bona voluntate aliud vult q̃ꝫ deus·⁊ aliqñ mala id qd̃ de⁹ bõa volũtate vult·a

Oñdit ꝙ ad ꝯformitatẽ volũtatis nr̃e et diuine nõ sufficit ꝯformitas in opere opato· Vel alit̃

Q̃ bona dei voluntas mala hoĩm volũtate implet̃: vt in passione xp̃i ꝯtigit: vbi qd̃dã factũ ẽ qd̃ de⁹ bona: ⁊ iudei mala volũtate voluerũt· voluerũt tñ ⁊ aliq̃d qd̃ de⁹ nõ voluit·b

Soluit questionẽ collateralem vtruꝫ sancti debeant passionem christi velle·c

Mouet questionẽ circa p̃dictam quomodo sentiendum sit de passiõibus sanctoꝝ an velle an nolle debeamus·d·

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

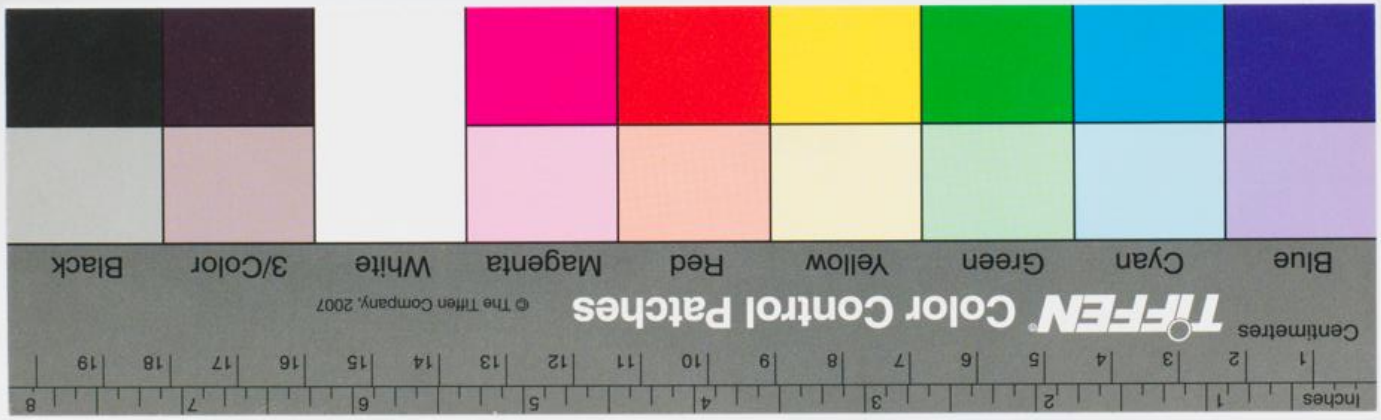
Inches
Centimeters
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black